

Jeg har tilbage et Par enkelte Punkter at omtale i Forbindelse med Ændringsforslagene. Det er en Selsølg, at der ved saadanne Sager, som angaa saamange Mennefters Forhold, ogsaa er kommet mangeartede Henstillinger og Henvendelser til Udvalget. Jeg skal ikke videre komme ind paa dette; naturligvis har man forhandlet adskillige saadanne Spørgsmaal med den høitærede Minister, men jeg skal blot nævne et Par enkelte Ting, som staa i Forbindelse med Forslaget. Man har saaledes nævnt nøagtigere Bestemmelser for, hvorledes Lodsvesenets og Søfortarkivets Forhold skulde være til hinanden, for at man kunde sikke sig, at de Rettelser, der maatte foretages som Følge af Afprøfning og deslige, hurtigt muligt bleve meldte til Søfortarkivet, og at dette da foretog de derved nødvendiggjorte Forandringer i Kortene. I saa Henseende vilde det vel efter Lovforslaget ikke være Lodsvesenet, men rettere Vægervesenet, som dette Forhold vedrørte, men Udvalget har selvsølgelig ment, at det Spørgsmaal egentlig ikke hører under denne Lov, men at det vedkommer den ærede Marineminister at ordne dette Forhold mellem sine underordnede Institutioner. Det er imidlertid et Forhold, der er værd at omtale, at der ikke gaar for lang Tid her, inden saadanne Afmærkninger i de Søfort, der skulde bruges, finder Sted i Søfortarkivet. — Dernæst har Udvalget ment, at det vilde være rigtigt, at Love, Reglementer og Tarter trykkes i engelsk Oversættelse, i alt Fald de nødvendige Dele deraf. Enkelte Medlemmer havde tillige antaget tydfi Oversættelse for hensigtsmæssig, men Udvalget i sin Helhed lægger navnlig Vægt paa engelsk Oversættelse; naar Lodsven skal have sine Papirer med stadig, maa han ikke behyrdes med for meget af den Slags Ting, men det er nødvendigt for fremmede Skippere at kjende disse Forhold for at forhindre mulige Bryderier. — Der har dernæst været Tale om Landsætningspengene, som ere nævnte i Bestemmelserne ved de specielle Reglementer, hvorledes de skulde fordeles. Somme Steder deles de mellem dem, der besørge Landsætningen og Sollekassen, andre Steder faae Landsætningsfollene det Hele, og atter andre Steder Sollekassen. Man har ment, at det var Ministerens Mening, naar han har forelaaet i det af ham indbragte Lovforslag, hvilke Reglementer han i den Henseende ønskede, at det kunde blive ved det hidtil Bestaaende i de specielle Reglementer, naar Lodsferne satte Pris derpaa. Jeg vilde sætte Pris paa et Par Ord fra den høitærede Minister i saa Henseende. — Endelig skal jeg angaaende Grændserne for Lodsfernes Virksomhed henpege til vor Slutningsbemærkning i Betænkningen. Det er jo selvsølgelig Spørgsmaal af stor Betydning, navnlig for de tre største Lodsferier, hvortil der knytter sig meget betydelige Interesser. Idet jeg henviser til Betænkningen,

skal jeg kun udtale, at det glæder mig, at den meget ærede Minister i Konferencen om denne Sag har erklæret sig enig i, hvad Udvalget har udtalt som sin Opfattelse, og jeg nærer ikke Tvivl om, at det vil blive stadfæstet af den ærede Minister idag som den hensigtsmæssigste Maade at ordne et Spørgsmaal paa, som man vanffelig kan gjøre til Gjenstand for en Lovparagraf. Om Lodsferne skulde have fri Koft, et Sted at hvile paa ombord osv. har været Gjenstand for Forslag fra en Side af Udvalget; men man har dog fundet det upraktisk, idet man finder det stemmende med almindelig Opfattelse, at passende Sted efter Lodsfernes hele Stilling vil være et lignende Sted som det, Officerer, Styrmænd, have ombord. Andre Udtalelser skal jeg ikke nu opholde mig ved, da jeg ellers let kunde gaa for vidt, og Andre dog vel ogsaa ville deltage i Debatten. Jeg skal altsaa med Lids Bemærkninger indstille samtlige de stillede Ændringsforslag og selve Lovforslaget til Vedtagelse.

Boffen: Den meget ærede Ordfører har permitteret Thingets Medlemmer, og det finder jeg en lille Smule ubilligt mod det Mindretal, der har stillet et afvigende Forslag. Det er meget naturligt, at den ærede Ordfører permitterer Thingets Medlemmer ligeoverfor Forslag, hvor hele Udvalget er enig med Ministeren. Men naar der dog foreligger enkelte afvigende Punkter, vilde det have været af sær Interesse for Mindretallet at kunne have et større Publikum at henvende sig til, end nu er Tilfældet (Verg: Der var virkelig ingen lumst Bagtante.). Jeg figter ikke den ærede Ordfører for Noget, men Faktum er, at i den Henseende er Forholdet uheldigt for Mindretallet, og jeg maa gjøre opmærksom paa, at Mindretallet har paa anden Maade været mindre heldigt stillet, idet Afgivelsen af Betænkningen blev fremskyndet saa stærkt, dengang endelig Diebliffet kom, da man ansaa Frugten for at være moden, saa at man ikke engang har haft Leilighed til i Betænkningen at fremsætte de Ansøelser om et Par enkelte Punkter, som man ellers vilde have fremsat, men har forbeholdt sig, som det ses i Slutningen af Betænkningen, mundtlig at fremsætte denne Opfattelse overfor et Par enkelte Forslag, nemlig med Hentyk til §§ 7, 33 og 48. Jeg skal tillade mig at omtale disse og henstille til det høie Thing, om det vil skjænke mig blot nogle Diebliffes Opmærksomhed, for at forstaa, hvad det er, det her dreier sig om. — I § 7 har Udvalgets Flertal stillet Forslag om at indføre som bindende Betingelse, at Lodsferne, som skulde ansættes ved de tre Sundlodserier, skulde have Styrmandsøramen, og ved de øvrige Lodsferier skal det ikke være nogen udelukkende Betingelse, men dog, som det staar i Forslaget under Nr. 11, en Forsret, der forbeholdes Saadanne, som have taget